

Orå for dagen: Grunnlovens paragraf 11: Kongen skal bo inden Riget og maa ikke uden Stortingets samtykke opholde sig udenfor Riget længre end sex måneder af gangen, medmindre han for sin Person vil have taet ret til Kronen.

Dette er Quislings yndlings paragraf i grunnloven, men var kongen borte fra landet 9.4.1940 da Quisling oppkastet seg til statsminister? Og hvor lenge hadde han vært i ledaflyktighet da Terboven "avsatte" ham 25.9.1940? Rent bortsett fra den åpenbare evindel i Q.s argumentasjon kan vi tilføye at paragrafen ikke tenker på et fravær under en situasjon som den nåværende. § 41 inneholder i en annen forbindelse setningen "medmindre han er i felt". Både kongen og regjeringen er dradd i felt for å befri landet vårt, med Stortingets fullmakt. Og under en slik situasjon kan ikke denne paragrafen trekkes fram.

Mobiliseringen. Som en skjønner av dagens aviser, var lørdagen en total flåske for registreringen. Det var bare synd at folk ikke lærte av historien i studentorkestren under studentoperasjonen, men stilte seg opp utenfor St. Olavsgt. for å se på dem som ikke netter. Etter at avisene idag har fortalt oss at det endte med arrestasjoner, er det vel ingen fare for at folk gjør samme tabbe omgjen. Mandagens oppmøte var like tynt som lørdagens og kan skrives i ensifrete tall. Hovedbyrden av ansvaret for vår nasjonale prestisje bæres idag av ungdom fra 21 til 23 år. Lørdagen og mandagen gir oss god grunn til å håpe at denne ungdom er verdig til å bære dette ansvar. Men den ungdom har rovt og krav på hjelp, og hjelp som telles fra alle oss andre som i første omgang slapper å ta styrtet direkte.

TIDEN VI ER I NØTTE.

Vi er nådd fram til den avsluttende fase i krigen - fram til det tidspunkt vi disse lange årene har talt om og lengtet etter. Det er invasjonenens tid - befrielsen av vårt land og resten av det okkuperte Europa er forestående. Det blir en krevende tid for vårt folk. Mange av oss har kanskje tenkt at tyskerne skulle måtte trekke seg ut av Norge uten kamp etter et fullstendig nederlag på andre fronter, og at vi ikke skulle behøve å kjempe en virkelig kamp på liv og død. Idag må vi se det faktum i synene at vi nordmenn må gjøre en virkelig frontinnsats for å redde oss selv og landet vårt. Vi er i krig med Tyskland, har vært det siden april 1940, men først i disse dager begynner den avgjørende kamp hvis utfall kommer til å bestemme hele vårt folks - og kanskje mest vår ungdoms - skjebne. Det er tydelig at Quisling og hans drabantier val prøver å mobilisere vår beste ungdom til kamp på Tysklands side. Med alle tenkelige midler, gjennom aviser og møter etc. vil nasjonens prøver å lamme vårt folks dømmekraft for å legge forholdene til rette for mobiliseringen av det norske folk. Når vi blir mobilisert, har vi bare ett svar å gi! Vi hverken kan eller vil under noen omstendighet yte tyskerne noen hjelp i denne avgjørende fasen i krigen, og rydde veien for vår egen undergang. Det blir nå helt nødvendig at alle følger de paroler som hjemmefrontens ledelse sender ut. Stå sammen, vær sterke!

LEVE NORGE!

Muldvarpene.

Den norske front er blitt tiljunder en stadig kamp mot kompromissmakere og deres følge av svake og unnskyldende. Deres slagord er: Det nytter ikke. Alt den 9. april stakk de hodene frem. Etter Andalsnes og Narvik triumferte de. Det var den som ville at vi skulle jenne oss sommeren 1940. Vi skulle bare avsatt konge og regjering, så ville nok Hitler se nådig til oss og gi oss en pen plass i det nye Europa. Da siden N.S. kom til makten, pep de fra alle kreker. Vi kan ikke risikere vårt levebrød, vi kan ikke sette vår kone og barn på bar bakke. Vi må avfinne oss med de nye menn så godt vi kan. De ble mere tilbakeholdende etter hvert som tiden gikk, og de stadig ble mindre tallrike. Nu er de i et svart beskjedent mindretall, men i en storstad som idag har de fått noe av sin solvtillit tilbake. De netter seg sammen og organiserer motløsheten. Slagordet er fremdeles: Det nytter ikke. Nå, i ka pens siste fase, er det ingen grunn til å ofre våre beste menn eller våre økonomiske verdier, sier de. Seiren er allikevel sikker. Nå skal vi bare sitte og vente mens våre allierte gjør arbeidet.

Men disse mulighetene vilde også bli vid under Alder til å undergrave hjemmefronten. De prøvde på alle måter å svekke parolenes autoritet. Enten kom parolen for sent eller den var galt formet, eller de gikk rundt og forkynte at parolen aldri vilde bli fulgt. De som lot sig lure med, ville bli utsatt for de værste repressalier, kanskje skytning, og de måtte ta stryten alene.

Etterhvert som de er blitt svært få har midlene blitt mere ondsinnede. I den senere tid har de forsøkt å mistenkeliggjøre parolenes opphav. Det er dem som utsprer historien om parolene fra London. Der sitter den norske regjering trygt og godt og undrer sig ikke for å utsette folk her hjemme for de største farer, sier de. Hver mann som er med i hjemmefronten vet at denne historien er løgn. London radio har aldri meddelt noen parole som ikke er utarbeidet av hjemmefrontens ledere i Norge. Muldvarpene mener også å ha funnet et middel til å ramme dem som står bak parolene her hjemme. Hvilken fullmakt har disse menn, spør de, til å foreskrive oss hvad vi skal gjøre eller ikke gjøre? Hvem har valgt dem? Har de ikke tiltatt sig en myndighet som de ingen rett har til? Er ikke dette et brudd på demokratiet, en ny form for nazisme? Muldvarpene stikker hodene sammen og hvisker og tisker og prøver å gjette sig fram til navn og personer. Snakket går, og - Gestapo arbeider.

Nyhetsene fra London 22/5 kl. 18.30.

Italia. Amerikanske tropper av den 5. arme har etter hurtig framrykking langs kysten nådd byen Terracina, 19 km. fra Fondi. Franske tropper har avskåret veien som forbinder støttepunktene Pico og Pontecorvo. På høyre flanke har polske og britiske tropper trengt inn i Piedimonte. Fange-tallet overstiger alt 6000, og stadig nye strømmer inn. Den engelske krigskorrespondent, Robert Downing, karakteriserer den tyske tilbaketrekking langs kysten som flukt. 5000 italienske tropper som var utkalt til det halvfasistiske armekorps, har desertert og sluttet seg til partisanene. Tyskerne har henrettet 59 italienere i Genova den 8. mai som represalier for 5 tyskere som var blitt drept.

Vestfronten. Tunge amerikanske bombefly angrep idag Kiel og militære mål i Pas de Calais-området. 700 engelske bombefly angrep Duisburg inatt og slapp ned 2000 tonn bomber over byen. Likeså ble Hannover og en flyplass i Belgia angrepet. Mineleggingsoperasjonene fortsatte. 30 maskiner savnes etter nattens operasjoner. Igår ble flyplasser, fabrikker og sambandslinjer fra distriktet ved Erost til området øst for Berlin angrepet. 35 militærtog angrepet i Frankrike. Ialt ble 20 tyske fly skutt ned og mange ødelagt på bakken under de siste døgns operasjoner. De allierte tap ialt 50 fly.

Russland. På den russiske front er det ingen forandring å nevne. Tyske angrep i Stanislovov- og Tiraspolområdet er slått tilbake.

Balkan. Det meldes fra Ankara at tyskerne har avgitt ultimatum til Bulgaria om at gueriljevirkensheten skal slås ned. - En kroniker i Moskva sier: "Den bulgarske regjering glemmer at det er grenser for det russiske folks tålmodighet."

Greske ledere fra alle partier holdt møte i Libanon igår, hvor det ble dannet en gresk nasjonalkomite. På møtet ble undertegnet en avtale om gresk samarbeid etter krigen. Den greske statsminister skal avlegge rapport for kong Georg idag.

Norge. Natt til søndag brante Wergelandsgveien 3, der Arbeidstjenesten har sine innrulleringskontorer.

Det forlyder nå sikkert at vi i nærmeste framtid skal få en såkalt arbeidsbok som skal erstatte legitimasjonskortet.

ARBEIDSMOBILISERINGEL. Vi minner om at det ikke bare er utskrivningen av aldersklassene 1921 til 23 som er boykottet. Enhver som blir innkalt, til registrering, avreise etc., må ikke møte. Det å lure seg unda ved hjelp av legeattest o.l. er ikke det samme som å boykotte arbeidsinnsatsen og følge den almindelige parole. Nå må vi alle ta en risk hvis det kreves av oss. Vår hensikt er klar, vi skal gjøre det umulig for tyskerne å gwislingene å mobilisere norske gutter til krigsinnsats.